

Het SimCitysyndroom

Het leven van een gemeentelijke politicus is triest. Vol ambitie ben je begonnen. Noordwijk zal merken dat je er bent. Natuurlijk doe je het beter dan je voorgangers. Immers, wat hebben die bereikt? Niets! Dat kan anders.

Al snel spat de illusie uit elkaar binnen een wonderbaarlijke wereld van marap-rapportages, interimnota's en comptabiliteitsbesluiten. Met als dieptepunt dat je daarover ook nog veel, ellendig veel moet vergaderen zonder dat er iets schijnt te gebeuren.

Het is daarom niet verwonderlijk dat veel gemeenteraadsleden uiteindelijk vluchten in iets dat nog enig plezier in het leven geeft: het computerspel SimCity. Met SimCity bouw je in een aantal avonden een prachtige florierende stad op uit het niets. Waar eens een barre woestijn was of grasland (SimCity geeft alle keuzevrijheid) verrijzen op het computerscherm straten, een waterleidingsysteem, huizen, kantoren, een brandweerkazerne, ziekenhuizen. Als burgemeester van de stad ben je verantwoordelijk voor alle besluiten. Niks vergaderen, de handen uit de mouwen en weg is de woningnood.

Het spel zit goed in elkaar. Als burgemeester moet je goed opletten. Te hoge belastingen of te weinig voorzieningen en het volk gaat morren. Verhard je op het computerscherm in dezelfde fouten dan gaat de stad failliet en stuurt de bevolking je weg. Na enige weken spelen met het spel weet je echter de meeste valkuilen te omzeilen en als een volleerd bestuurder run je probleemloos grote miljoenensteden.

SimCity kan ook via het netwerk worden gespeeld en veel gemeenteraadsleden maken hier dan ook dankbaar gebruik van. Gezamenlijk en tegen elkaar worden imaginaire steden ontwikkeld om zodoende de frustraties van de stroperige noordwijkse politiek van zich af te schudden. Het gerucht gaat dat vooral in kringen van Noordwijk Totaal en rond wethouder Piet Barnhoorn actieve SimCity-clubs zijn ontstaan. Nu de boulevardontwikkeling en de bouw van 200 woningen per jaar in werkelijkheid continu vertragingen kent, lijkt voor hen de imaginaire droomwereld van SimCity veel meer op het verkiezingsprogramma dan de werkelijkheid. In vol enthousiasme wordt gebouwd aan het Noordwijk uit de dromen. Wat tweehonderd woningen per jaar, Duindam bouwt er vanaf nu driehonderd! En is een parkeergarage niet wat te weinig? Wat te denken van zeven of acht? Piet Barnhoorn krijgt er vijf op Zee (Maarten Kruytstraat, Jan Kroonsplein, Haakterrein en onder de Boulevard en het Wantveld). Noordwijk Totaal moet het doen met drie (twee onder het Kerkstraatterrein en een onder Morgenstergebied) maar zij mogen daarnaast Boechorts en Offem-Zuid bouwen. Piet start een groot Masterplan rond de Boulevard en pakt ook de Kerkstraatontwikkeling er bij; Gerben zorgt wel voor het geld. Leuk voor de economische ontwikkeling zijn industrieterreinen. Hadden we er tot voor kort geen één, SimCity geeft uitkomst: we realiseren er gelijk maar drie tussen Katwijk en Noordwijk. En wat te denken van een groot cultureelcomplex annex theaterzaal of een leuke rotonde ten behoeve van de grandeur van het Palacehotel. Ook een rondweg rond Noordwijk is noodzakelijk als alle plannen worden uitgevoerd. En het middengebied moet op de schop. Dat ligt er immers al vierhonderd jaar bijna functieloos bij. Er moet dus iets gebeuren. En kijk dat is goedkoop, de grond kost slechts vijf miljoen euro. Sinds de vorige SimCityronde zijn al weer nieuwe plannen in ontwikkeling. Stilstand is immers achteruitgang en van werken is nog nooit iemand slechter geworden. Tussen de Zeestraat en de Losplaatsweg ligt een gebied dat vraagt om de hand van Gerard Duindam (van Bockhove mag niet meedoen, hij snapt niet veel van computers) . Noordwijk wordt mooi, er is leven in de brouwerij, we gaan aan de slag.

Helaas berusten deze feiten op de werkelijkheid.

Menko Wiersema